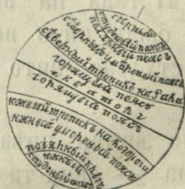
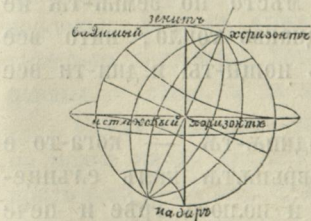

яблъкъ на столъ и щете видите, че и тя ся върти та ся пелѣе и безъ да има ось; нѣ и да нѣма ось нѣ можемъ си намысли, че прѣзъ срѣдѣ-тъ на яблъкъ-тъ е втыкнѣта ось и мѣсто-то, прѣзъ дѣ-то бы минувала, нѣ си мыслимъ за ось. Така сѣщо и земя-та ся върти около себе като яблъка-та и безъ да има наявѣ нѣкаквѣ ось; а мѣсто-то, дѣто бы могло да ся втыкне ось наричамъ го *земнѣ ось*. Два-та края, дѣто сѣ на яблъкъ-тъ опашка-та и връхъ-тъ, и до кои-то бы опирала ось-та, на земь-тъ ся наричатъ *полюси* или *пжюве*. Единый полюсъ, що глѣда камъ сѣверъ, нарича ся *сѣверенъ полюсъ* на земь-тъ, а другый, що глѣда камъ пладне, зѣве ся *юженъ полюсъ* на земь-тъ.

На ума си нѣ можемъ да разсѣчемъ земь-тъ като една яблъкъ прѣзъ срѣдѣ-тъ ѣ на двѣ половины така, що-то на една-тъ ѣ половинѣ въ срѣдѣ-тъ да стои сѣверный полюсъ, а на другѣ-тъ ѣ половинѣ въ срѣдѣ-тъ да остане южный полюсъ. Тамъ дѣ-то е така разсѣчена земя-та на *сѣвернѣ* *половинѣ* и на *южнѣ* *половинѣ*, става едно трѣкало или крѣгъ, кой-то на земь-тъ ся нарича *екваторъ* или *равнишель*.

Ось, полюсы и экваторъ на земь-тъ наистѣ инѣ нѣма а чловѣкъ си ги крои въ главѣ-тъ и науи ява